

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Udgivet år og sted | Publication time and place:

Fysiske størrelse | Physical extent:

Schjørring, Christian B.

Christian Petersen : den første Sygehuslæge i
Kolding.

Kolding : Kolding Jørgensens Bogtrykkeri, 1922

17 s. :

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

C. B. Schjørring:
Christian Petersen.

1922.

45, - 148 - 80

Det Kgl. Bibliotek

130025707592

CHRISTIAN B. SCHJØRRING:

CHRISTIAN PETERSEN

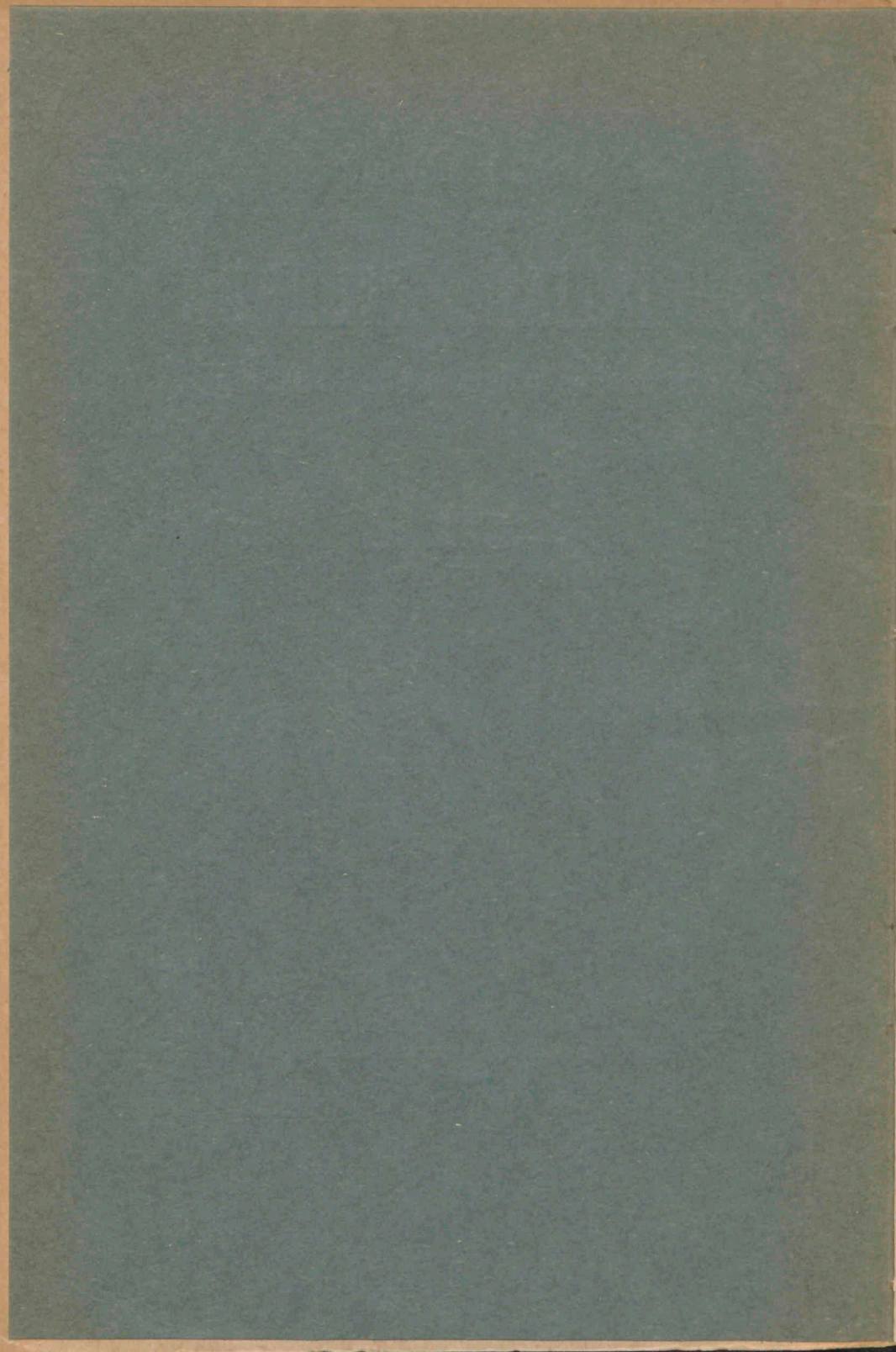
DEN FØRSTE SYGEHUSLÆGE I KOLDING

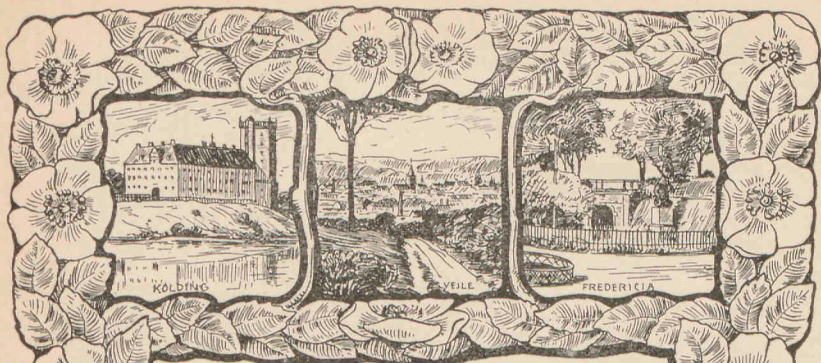
SÆRTRYK AF
VEJLE AMTS AARBØGER

623.2030

KONRAD JØRGENSENS BOGTRYKKERI - KOLDING

1922

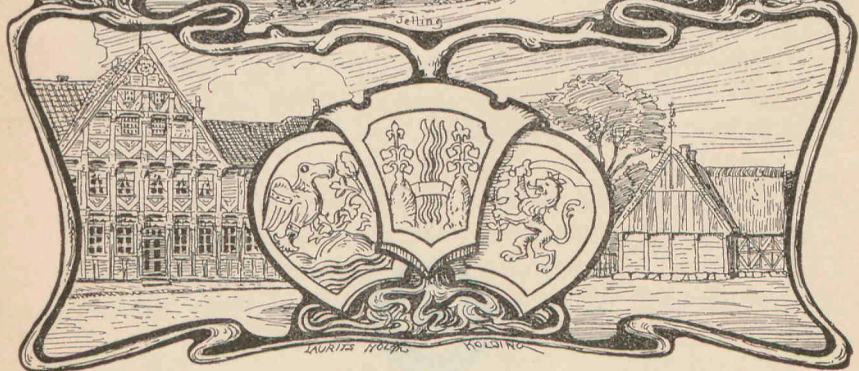
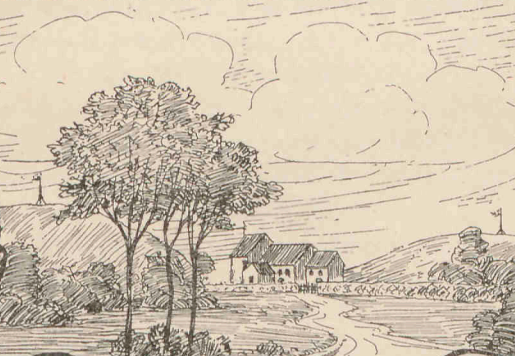

VEJLE-AMTS-AARBØGER

UDGIVNE AF

VEJLE-AMTS-HISTORISKE-SAMFUND

Niels Edvard *Christian Petersen* blev født den 17. Maj 1829 i *Bedsted*, som ligger mellem Hovslund og Løgumkloster i Sønderjylland, hvor Faderen, *Andreas Petersen* var Præst. Faa Aar efter kom *Andreas P.* til *Sønder Bjært* ved Kolding, hvor han var Præst til han døde i 1868, 78 Aar gammel.

Allerede fra Barn af havde Chr. P. stor Lyst til Bogen, og for at bibringe ham saa store Kundskaber, som der paa den Tid krævedes for at komme i »den sorte Skole«, fik han Huslærer.

Saa tidligt det lod sig gøre, blev han konfirmeret og kom 1844 til København. Om hans og Broderen *Carls* Indtog i Onklens, Pianoforteinstrumentmager *Hans Peter Møllers*, og Hustrus Hjem fortæller disses Søn *Frederik Møller* i »Fars gamle Minder«: ». . . Den Fødselsdag, som jeg mindes, var min 5 Aars i 1844. Paa den Dag lidt over Kl. 6 Morgen rykkede nemlig mine to Fætre *Carl* og *Christian Petersen*, Sønner af Mors Søster og Pastor *Petersen*, der var Præst i Sdr. Bjert ved Kolding, ind i vort Hjem, hvor de skulde bo under deres Studieophold i København. Vi kjendte hinanden fra Præstegaarden; hvor Mor og vi Børn var aarlige Gæster, naar der ikke var særlige Hindringer

i Vejen. De to unge Mennesker, der var henholdsvis 17 og 15 Aar, skulde uddannes, den ældste, *Carl*, som dansk Jurist, den yngste, *Christian*, som Læge, i hvilken

Læge Christian Petersen.

Anledning Far gik ud med ham til »Borgerdyden« paa Christianshavn, hvor han blev optaget i 3. Klasse. — Da *Fætter Christian* kom hjem fra Christianshavn, skulde vi drikke Chokolade, men de to Ynglinge var saa trætte ovenpaa deres Dagvognsrejse fra Kolding, at de fik

Lov til at gaa i Seng, hvorefter de sov til næste Morgen. Den Gang var det nemlig ikke saa lige en Sag at rejse til København fra Kolding.

Ingen Jernbane fandtes, og man havde Valget mellem at rejse med en Jagt eller køre med Dagvogn, og det var den sidste Rejsemaade, de havde valgt . . .«

Den 7. Juni 1846 havde Chr. P. den Sorg, at Broderen *Carl* døde og blev begravet paa Assistens Kirkegaard i København; fra den Tid var han alene, men han var altid optaget af Studier, som han drev med stor Flid.

I 1848 blev Chr. P. Student, og 2 Aar efter tog han den saakaldte »Anden Eksamen« med et saa fint Resultat, at han blev »indkaldt«, det vil sige sammen med ligestillede præsenteret for Universitetets Rektor.

I Studentertiden levede han sammen med mange gode Venner, der alle blev betydelige Mænd for vort Land; af dem nævnte Chr. P., naar han talte om deres Forening, »*Oasen*«: den senere Overformynder, Kammerherre *Linde*, den ægyptiske Dommer *Holten*, den kendte Pastor *Frimodt*, som senere prædikede i *Kolding Kirke*, naar han var i Besøg hos Chr. P., Godsejer *Schwensen*, senere Bibliotekar i Studenterforeningen, Professor *Studsgaard*, Biskop *Clausen* i Aarhus og *Christian Richardt*.

Ved deres Sammenkomster skrev *Christian Richardt* sine første Viser. Nedenstaaende er skrevet til den 2. December 1848, det Aar Chr. P. blev Student, og er den første Vise, *Christian Richardt* har skrevet; den har ikke været trykt før:

Mel.: Aa køre Vatn o. s. v.

Engang vi traved til Christianshavn,
Men al vor Færden var saa bunden,
Nu er vi naaet i Athenes Favn,
Og nu er Skillevæggen svunden;

Hver Dag vi Dampen fra Fabrikken saae,
 Men Bollens Dampe see vi heller paa;
 Vi har forstaet,
 Den Tid er gaet,
 Da Nul Symbolet var for Sorgen!

En Skaal for ham, som saa sikkert har
 Besteget Artiums Himmelstige,
 Men straks til Reisen sig gjorde klar,
 Ad Grændsen for det danske Rige;
 »Betrængte Slesviger« han hører til,
 Men Eet jeg blot Jer nu fortælle vil:
 Han »trænger« kuns
 Til et Glas Puns,
 Saa er det væk med hans Betrængthed.

Thi Danske er vi i Sind og Skind,
 Og Dansken sømmer det at solde;
 Vor fælles Ven, som os bød herind,
 Han siger vist: »quantumvis tolle!«¹⁾
 Viid derfor: Den som ikke drikker ud
 Og strax ei lystre vil paa Bacchi Bud
 Han er for mig,
 Det siger jeg,
 Et Utysk, Nei han er en Tydsker!

Og har du først faaet Artium
 Og fusket i Studentens Rolle,
 Saa er du strax i Elysium,
 Hvis notabene Du kan solde.
 See tusind Glæder kalde med et »Kom!«
 See derfor ret dig i Elysium om!
 Drik da tilbunds
 Hurtig din Puns,
 Saa lover jeg, Du bliver »salig«.

C. R.

»Anden Eksamen« fejredes ligeledes ved et Sold
 hjemme hos Onkelen, og Chr. Richardt mødte da med
 følgende Vise:

¹⁾ Tag saa meget som du vil.

19. Febr. 1850.

Mel.: Tag Brødre Glas i Haand . . .

Af Philosophens Kar
 Drak Punsch vi sidste Efteraar,
 Og det Abstrakte var
 Os mangan Gang en bitter Taar.
 Men kan man bruge Punsch abstrakt
 Endnu, endnu?
 Nei, vi vil suge Punch-extrakt
 Saagu, saagu!
 Forlængst Examen er forbi
 Og al dens Bryderi.

Men ham, som Præses var
 Som »indkaldt« ved Examen blev,
 Som os nu indkaldt har —
 Han nys sit Embeds-Votum skrev;
 Ja ham, som os forsamlet har,
 Var Rus, var Rus,
 Men nu som Philosoph han ta'er
 Sit Kruus, sit Kruus,
 Og raaber: »Medicinen jeg
 Vil vælge til min Vei!«

Nu er vel »Medicin«
 Som Levebrød lidt lovligt suurt,
 Men ganske vist for hiin
 Vil Praxis gaa, som det var smurt.
 Og da vi har et Glædesbaal
 I Gang, i Gang,
 Saa lad os drikke Mandens Skaal
 Med Sang, med Sang:
 Gid han Patienter nok maa ha'e
 Og Patientia!

Chr. R.

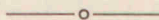
— o —

Naar Bøgen var sprunget ud, tog »Oasen« til Hertaldalen ved Roskilde, og, selv om Turene prægedes af den yderste Sparsommelighed, stod disse Udflugter for Deltagerne som nogle af de bedste Oplevelser fra Studentertiden.

1855 blev Chr. P. Kandidat med en fin Eksamen, og han gjorde derefter i et Par Aar Tjeneste ved de københavnske Hospitaler.

I »Koleraaaret« var han paa Frederiks Hospital i Bredgade, og skønt de andre Læger flere Gange bad ham om at skaane sig selv, var han oppe Nat og Dag for at hjælpe de syge.

Da Læge V. J. A. Markussen 1857 døde i Kolding, fik Chr. P. Opfordring fra Læge Rosendahl († 1860), som han før i Ferierne havde hjulpet, til at komme til Kolding, og da Rosendahl kort Tid efter faldt af en Vogn og kvæstede Ryggen, blev det bestemt, at Chr. P. skulde nedsætte sig som Læge i denne By, hvor han kom til at virke i over 50 Aar.

I den første Tid boede Chr. P. paa »Hotel Brødsgaard«, det bedste Hotel paa den Tid; senere flyttede han hen til gamle Farver Utzon i Søndergade, hvor han blev boende, til han blev gift den 3. Nov. 1859 med Ane Johanne Christiane Schultz, f. 27. Septbr. 1839 paa »Wissingsminde« i Skanderup Sogn, Ribe Amt, som Faderen, Peter Schulz, ejede, indtil han senere købte »Seestgaarden« i Seest Sogn.

Bekendtskabet blev gjort i Bjert Præstegaard, hvor Ane S. var kommet i Huset som ung Pige. Efter »Stuebrylluppet«, hvor Chr. P.'s Fader viede dem, flyttede de ind i Bager Graus Gaard paa Kirketorvet. 1876 flyttede de til Meyers Gaard paa Hjørnet af Helligkorsgade og Søndergade, hvor tidligere Jens Peter Wissings Hus laa. Da Borgmester Monrad flyttede fra Byen 1876, købte Chr. P. Jernbanegade Nr. 11¹⁾, hvor han boede til sin Død.

¹⁾ Ejendommen Jernbanegade Nr. 11 blev 1916 solgt til Industriforeningen, som senere solgte Huset og den nederste Terrasse. Resten er nu (1922) omdannet til Foreningens Have.

Her var deres egentlige Hjem, hvor Børn og Børnebørn voksede op og legede i den gamle Have, som var delt i 3 Terrasser og hvor der var Frugttræer, forskrevne fra Holland fra Slotshavens Tid.¹⁾

I Ægteskabet var der 5 Døtre og 1 Søn: *Andrea*, gift med Hofapotheker *N. C. Müller* († 1919), *Charlotte*, ugift († 1900), *Emilie*, gift med Overretsassessor *G. V. Neergaard* († 1919), *Inger*, gift med Herredsdommer *L. Schjørring*, Horsens, og *Gerda*, ugift, samt Sønnen *Johannes Schultz Petersen*, gift med *Betzy*, født *Outzen*. J. S. P. ejer nu Tyrstrupgaard ved Christiansfeld.

De Forhold, som Lægerne dengang arbejdede under, var helt andre end nu: ingen Landlæger — Telefoner — Automobiler — Sygehuse o. s. v., og afden Grundmaatte Chr. P. saa godt som altid være paa Færde. Vognene mødte ofte allerede Kl. 4 om Morgenen, for at Lægen kunde komme hjem Kl. 8 til Patienterne i Byen.

Chr. P. havde Sygebesøg i hele *Kolding* Omegn; vestfra kunde han godt blive hentet 3—4 Mil ud, og kom der saa, imedens han var ude, en Vogn til *Kolding* fra samme Kant for at hente ham, maatte man nøje udregne, hvor nu Lægen kunde være og saa lade Vognen køre ham i Møde; paa den Maade »hjælp« man mange Gange paa Tiden. »Doktorstolen« blev saa flyttet over paa den anden Vogn, og paa den Maade kunde han blive »hentet« mange Gange paa een Dag.

Under Krigen i 1864 var det ikke nemt for Chr. P. at køre paa Landevejene, især om Natten, for saa snart han mødte en tysk Vagtpost — af hvilke der var en Mængde — maatte han af Vognen og følge

¹⁾ P. Eliassen: »*Kolding*«, Side 111: I private Haver i *Kolding*, saaledes i *Læge Chr. Petersens* og *Morten Nielsens* — altsaa paa den gamle Slots-*Urtehaves Grund* — findes 3 Sorter Pærer, der ikke kendes andet Steds i Landet. De menes at hidrøre fra ældgammel Tid.

med hen til et Sted, hvor de ved Hjælp af en Lygte kunde undersøge hans »Schein«. Egentlig maatte Passet kun lyde paa nogle faa Dage, men gennem den prøjsiske Oberst v. *Benheim* havde Chr. P. faaet et Pas uden Angivelse af Dagen, paa hvilken det var udstedt. Paa denne Maade slap han for hver enkelt Gang at maatte bede om Pas til de bestemte Steder.

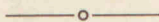
Efter Krigen kom der et strengt Aar for Lægerne, thi da rasede *Tyfusen* i Byen og paa Landet, og i det Aar kunde der gaa flere Dage, hvor Chr. P. maatte nøjes med den Søvn, det kunde give i »Doktorstolen«, men Resultatet blev ogsaa, at han selv blev angrebet af Sygdommen og maatte holde Sengen i længere Tid. — —

Sidst i 60erne blev Chr. P. en Nat hentet ud til Nr. Bjært, men da Kusken havde benyttet Øjeblikket i Byen til at drikke noget mere, end godt var, blev Resultatet, at han tæt ved Bjært væltede Vognen, og da Chr. P. vilde springe af den i det Øjeblik, den væltede, sprang han fejl og brækkede Benet nede ved Anklen; han blev straks bragt ind i den nærmeste Gaard, hvor Læge Rosenstand fra Kolding blev tilkaldt, og efter at han var blevet forbundet, kørtes han til Kolding.

Naturligvis anede Folk, som søgte Lægen langt vestfra, det ikke; de kom stadig til ham, og Chr. P. maatte tale med Folk, selvom han laa i Sengen.

Hvor utrættelig hans Energi var, kan disse to smaa Træk vidne om: En Dag kom der en Kone ude fra Ødis, som skulde have en Tand ud, og skønt hun hørte, at Lægen laa i Sengen, var hun ikke til at faa til at gaa til en anden Læge; Chr. P. maatte saa lade Konen ligge paa Knæ ved Siden af Sengen for paa den Maade at faa Tanden trukket ud, idet han selv

lænedes sig ud af Sengen. — — — En anden Dag kom der en Mand med en bulden Hofte og Side, og da han heller ikke vilde til en anden Læge, maatte Chr. P. skære i ham, liggende ud over Sengekanten, men denne Gang havde han dog Læge *Eenus* til Hjælp.

I *Kolding* Bys Regnskaber for 1738 findes for første Gang »*Sygehuset*« omtalt¹⁾. Dets Inventar staar her opført paa Inventarielisten og bestod af: 1 gl. Jærnbilæggerovn, 1 Sengested og en gl. Bænk; noget særligt Hus har der næppe været opført til at rumme disse Genstande, mere berettiget er Navnet »*Sygestuen*« — et Navn, der endnu i vore Dage ofte bruges paa Landet i Stedet for *Sygehus*. —

I 1760 kaldes det »*Sygehuset i Klostergade*« og skal have udgjort en Del af Fattiggaarden, som laa der, hvor senere Havnegade begyndte.

1822 flyttedes det til *Losbygade* og blev senere indrettet til Friskole.

Efterhaanden forfaldt *Sygehuset* mere og mere. 1835 var det ganske ubrugeligt som *Sygehus*, og Byen og Landdistrikterne i Forening opførte da et grundmuret *Sygehus* nord for St. Jørgens Hospital, det blev taget i Brug den 1. April 1838.

Fremskridtet var stort, i et Indbydelsesskrift til Højtideligheden ved Indvielsen af det ny *Raadhus* i *Kolding* paa Kroningsfesten den 28. Juni 1840 skrev daværende Distriktskirurg i *Kolding* P. A. C. *Rosendahl* († 1849): »Hvormeget er der ikke virket for Byen i de senere Aar; et *skjönt og rummeligt Sygehus*, som næppe har sin Lige i nogen af Jyllands Kjøbstæder«.

¹⁾ »Træk af *Sygehusets Historie*« af Reservelæge E. Brandorff.

Det var ikke med samme Begejstring Dr. Chr. P. 30 Aar senere giver en fyldig Beskrivelse af dette samme Sygehus: Det bestod af en 1-Etages Bygning, indeholdende 7 Sygestuer, 1 Badeværelse og en Visitationssstue, der baade tjente som Lægeværelse og Operationsstue. En af Stuerne var i Tidens Løb blevet lavet om til Celle for Sindssyge, oprindeligt var Cellen i et Baghus med et Vaskerum, et Sandrum (man havde dengang altid Sand paa Gulvet) og to Latriner til Naboskab; men da dette, efterhaanden som Hygiejnen voksede, blev anset for mindre heldigt, blev Rullestuen i Forhuset ombyttet med Cellen i Baghuset; men Rullestuen maatte nu tillige tjene til — Lighus.

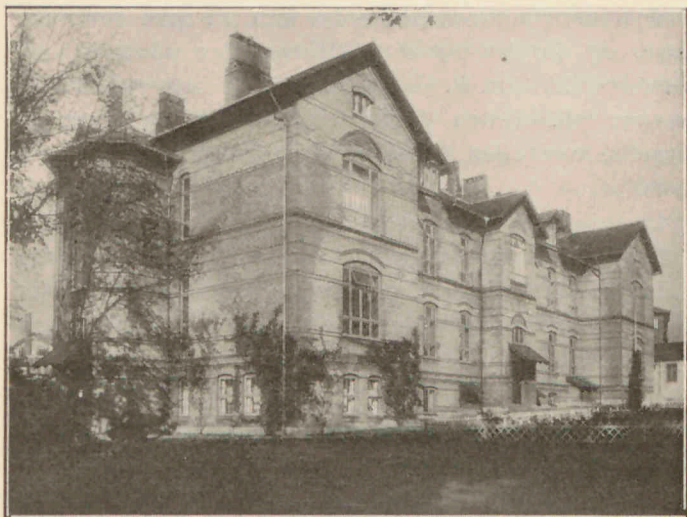
Paa Grund af Pladsmangel blev der i 1864—65, da de 8 Sogne fik Adgang til Sygehuset, paa Loftet lavet 4 Gavlværelser; ellers fandtes der paa Loftet Tørv og kløvet Brænde, og man kan prise det Held, at der aldrig har været større Ildebrand i Sygehuset; Loftsværelsernes Beboere vilde da være redningsløst fortabt. Efter denne Udvidelse havde Sygehuset Plads til 29 Senge.

Allerede i 1865 blev der Tale om at bygge et nyt Sygehus og 27. Juli fremlagdes Tegning til et saadant efter Opfordring fra Amtmanden i Vejle; men Pragfredens § 5 var Skyld i, at det blev stillet i Bero. —

1874 blev Sagen atter taget op, og 7. Juni 1877 blev Forslaget vedtaget. Grunden købtes i *Zahns Toft*, ca. 3 Tdr. Land, og kostede 10439 Kr. Grundstensnælggelsen fandt Sted den 27. Juli, og her rejstes saa Sygehuset. November 1880 fandt den endelige Aflevering Sted, og denne fejredes med en Middag paa *Kolding Raadhus*.

Mange mente, at Sygehuset var større end nødven-

digt, men dette viste sig snart aldeles ikke at være Tilfældet. Kirurgien havde efter at Antiseptikken var blevet indført, taget et hidtil ukendt Opsving. Mange som tidligere ikke var blevet indlagt paa Sygehuset, blev nu kirurgisk behandlede, og i 1894 rejstes Kravet

Kolding Sygehus (Epidemibygningen).

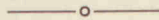
om en særlig Epidemibygning, som blev en toetages med 40 Senge.

Dette var den sidste Tilbygning, som Chr. P. fik, inden han i 1900 trak sig tilbage som *Sygehuslæge*.

Oprindelig var det Distriktskirurgen (senere Distriktslægen), der som saadan var selvskreven til Pladsen som Sygehuslæge, men ogsaa andre end denne har behandlet sine egne Patienter dér.

Den første Læge, som ogsaa havde Sygehuset i

Hospitalsgade, var *P. A. C. Rosendahl* († 1847). Hans Efterfølger *P. F. E. Bloch* († 1867) overlod senere Pladsen til en af Byens praktiserende Læger *T. Rosenstand*. Kort Tid efter, at Distriktslæge *Bloch* var død, rejste *Rosenstand* fra Byen, og atter gik Sygehuslægepladsen over til Distriktslægen Dr. med. *C. E. A. Fibiger* († 1873). Ved hans Død konstitueredes Chr. P. som Distriktslæge, og da den ny Distriktslæge blev udnævnt, udnævntes Dr. Chr. P. til *Sygehuslæge* i September 1873 og var altsaa den *første* Læge i *Kolding*, som var Sygehuslæge uden tillige at være Distriktslæge. —

Da Chr. P. havde været Læge i 25 Aar i Kolding, holdt ca. 100 Damer og Herrer fra Land og By en Fællesspisning for ham i Klubben. Talen for Hædersgæsten holdtes af Justitsraad *Saxild*, som bragte ham en hjertelig Tak for hans velsignelsesrige Virksomhed som Menneske og Læge, en Virksomhed, der i de forløbne 25 Aar havde vundet ham *alles* Agtelse, Kærlighed og Taknemlighed. Chr. P. takkede for al Opmærksomheden og mindedes den Dag, han som ung Læge var kommet til Byen, og nu da han saa al den Hæder, man viste ham, saae den flagsmykkede By, den talrige Forsamling, de smukke Gaver, man havde overrakt ham, forekom det ham næsten som en Drøm; han sluttede med at udbringe et Leve for Byen, hvor man havde vist ham saa stor Venlighed. Konsul *Grau* talte for Jubilarens Hustru Bankbestyrer *Warburg* for Chr. P. som *Sygehuslæge* Læge *Fich*. Han var en Mand i Ordets fulde Betydning, en Mand, som vidste, hvad han vilde, og som aldrig var vejen tilbage for, hvad han ansaa for det rigtige, baade som Læge og Menneske. Den inderste Kærne i hans Væsen

var *Sandhed*. Men forenet dermed var han i Besiddelse af en stærkt udviklet kritisk Sans, og den Beskedenhed, der ligeledes var udpræget hos ham, var maaske Skyld i, at man kunde se ham her i Byen som 25 Aars Jubilar. Blandt dem, som med ham tog Embedseksamenen var han den bedste, og naar han ikke var stegen op til en fremragende Plads, var det sikkert ene og alene hans Beskedenhed, som var Skyld deri Rektor *Theisen* talte for »den stille Magt«, som man kaldte Chr. P., naar han kom i Klubben til Whist hver Onsdag og Lørdag, naar Patienterne kunde give ham Ro *A. L. Johansen* takkede fra Arbejderforeningens Sygekasse, som ellers klagede over alt og alle, men *aldrig* over Chr. Petersen . . .¹⁾

Chr. P. har aldrig deltaget i det offentlige Liv i Byen eller paa nogen Maade traadt offentligt frem, men altid interesseret sig saa meget for Sygehuset og sine Patienter, som han varetog med sjælden Energi og Dygtighed, at han altid havde sin Tid optaget.

Paa hans 70 Aars Fødselsdag vilde man i Erkendelse af hans lange og trofaste Tjeneste give ham en Gave. Efter hans eget Forlangende blev denne, at Patienterne, der faar »*Fuldkost*«, hver Dag Aaret rundt skal have *Eftermiddagskaffe* med *Franskbrød* eller *Wienerbrød* til, som han havde lagt Mærke til, at de gamle Patienter fra Landet daarlig kunde undvære.

Herved bortfaldt det meget uheldige Forhold, at Patienterne kunde købe Kaffe etc. paa Sygehuset — at »*Gaven*« til Chr. P. staar ved Magt, kan man se, naar man om Eftermiddagen kommer paa Sygehuset, thi da faar Patienterne Kaffe med Wienerbrød — altsaa et stadigt Minde om »gamle Doktor Petersen«.

¹⁾ Jeg har med Vilje givet et saa langt Referat af Festen, for at man skal faa et Indtryk af, hvordan *Samtiden* saa paa Chr. P.

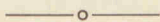
I Juli 1900 tog Chr. P. sin Afsked fra Sygehuset, 71 Aar gammel, men blev nogle Aar endnu ved at praktisere som Læge i Byen, — hans Efterfølger som Sygehuslæge er den nuværende Overlæge Dr. med. *J. F. W. Boysen*. —

Den 25. Febr. 1908 blev der paa Sygehuset afsløret et Maleri (Billedet paa Side 4) af Chr. P., malet af *C. Wentorff*. Billedet er ophængt i Hovedopgangen til Sygehusets 1. Sal og tager sig smukt ud, som det prægtige Kunstværk det er, yderst vellignende og ypperligt genspejlende Dr. Chr. P.s kendte Træk. —

Til Afsløringen var mødt den gamle Læges nærmeste Slægt og Venner, en Del af hans tidligere Klientel, Sygehusbestyrelsen, Stiftsamtmand *Bardenfleth* o. m. a.

Sagfører *Lau* takkede Chr. P., fordi han havde givet Tilladelse til at lade sig male . . . Stiftamtmand *Bardenfleth* gik ud fra det lille Ord »Tak«, som rummer saa meget Chr. P. takkede for Æren og udtalte til Slut: »Gid Billedet, som det nu hænger der, maa se mange og glade Patienter vandre forbi.«

Den lille Højtidelighed var atter et nyt Vidnesbyrd om den Højagtelse og Kærlighed, hvormed *alle* i *Kolding* omfattede »den gamle Læge«. —

Chr. P. blev Ridder af Dannebrog 23. Nov. 1888 og modtog — ved sin Afgang fra Sygehuset — 30. August 1900 Dannebrogordenens Sølvkors.

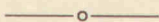
I de sidste Aar levede Chr. P. i sin gamle By, hvor han gik lange Ture og lige til det sidste fulgte alt nyt, som blev lavet, med den største Interesse.

Om Sommeren rejste han gerne et Par Maaneder

til Sønnen, som den Gang havde »Bjeragerhougaard« paa Odder-Eggen, eller til Datteren Inger, gift med Herredsfoged *Schjørring* i Bjerre ved Horsens.

Den sidste Fødselsdag, som Chr. P. holdt, fejrede han i Bjerre; nogle Uger senere rejste han atter hjem, og fra den Tid af tog Kræfterne mere og mere af, indtil han døde den 11. Febr. 1915.

Med ham gik en af de gamle *Kolding-Borgere* bort, men hans Minde vil leve; Mindet om et sjældent, godt og dygtigt Menneske.

Chr. P.'s efterlevende Hustru, som alle Dage var sin Mand en kærlig Støtte og en omhyggelig Moder for Børnene, boer nu i »Hill-House«, Ottosgade 4 i Kolding.

Her samles alle Familiens Medlemmer ved de store Højtider, og »Bedstemoer« er da til lige stor Glæde for alle, saavel store som smaa, ikke mindst paa Grund af sit velbevarede sprudlende Humør.

